

عورتن جو پردو پاڪدامني ۽ جو ذريعو

- < عورتن جو پردو ← نا محرم کان
 < عورتن جو پردو ← ڏير کان
 < عورتن جو پردو ← وڏي ڏير کان
 < عورتن جو پردو ← مڙس جي پيٽ جي مڙس کان
 < عورتن جو پردو ← پيٽي کان
 < عورتن جو پردو ← ماسي جي مڙس کان
 < عورتن جو پردو ← ڦڙ کان
 < عورتن جو پردو ← سوٽ-ماسات کان
 < عورتن جو پردو ← ڦڙات-ماروٽ کان

حضرت مولانا مفتي عبدالرؤف صاحب

سڪروي دامت برڪاتهم العاليه

مفتي جامعہ دارالعلوم کراچي

مترجمہ معلمہ بنت محمد صالح ميمڻ هالا پراڻا

مکتبه الاسلام کراچي

عمورتان جو پردو

پاڪستان اسلامي ڊبجو ڊريڪٽو

- پردو نه ڪرڻ تي سخت وعيدون
- پردي جون حدودن
- نامحرم رشتيدارن کان پردو
- گهر کان ٻاهر نڪرڻ وقت پردو

حضرت مولانا مفتي عبدالرؤف صاحب

سڪروي دامت برڪاتهنم العاليم

مفتي جامعہ دارالعلوم ڪراچي

مترجمہ: معلمہ بنت محمد صالح ميمڻ هالا پرٿا

مکتبہ الاسلام ڪراچي

ڪتاب جو نالو: عورتن جو پرڏو پاڪ ڊامنيءَ جو ذريعو

مصنف: حضرت مولانا مفتي عبدالرؤف سڪروي صاحب

ڊاڪٽر برڪات الله اعليٰ مفتي جامعہ دارالعلوم ڪراچي

پڙهڻ: حضرت مفتي محمد خالد ميمڻ صاحب (هالوي)

مترجم: محترم معلم بنت محمد صالح ميمڻ هالا پراڻا

ڪمپوزنگ: ڪمال خان چانڊيو

ڇاپو: پهريون

سن اشاعت: 29 ذوالحجہ 1436ھ مطابق 14 آڪٽومبر 2015ع

ناشر: شعبہ نشر و اشاعت

جامعہ دارالعلوم الاسلاميه هالا

0223331744

فون نمبر:

03003041493

ڇپيندڙ: سروري پرنٽنگ ايجنسي، بڪ بائيڊنگ هالا

موبائل نمبر: **033328511185**

ويب سائٽ

WWW.DARULUOOMHALA.COM

FACEBOOK ID: Hala. DARULUOOM

الف
فهرست

نمبر	عنوان	صفحو
۱	په اکر	۳
۲	نماز روزي وانگر پردو به فرض آهي	۲
۳	پردو نه ڪرڻ تي سخت وعيدون	۳
۴	پردو ڪرڻ تي شڪر ڪجي نه ته استغفار	۳
۵	پن گنهگارن ۾ فرق	۴
۶	هي خطرناڪ ڳالهه آهي	۵
۷	پردي کي قبول ڪن ۽ توبه ڪن	۵
۸	گهر ۾ رهڻ واري نامحرم سان پردي جو طريقو	۶
۹	منهن ۽ هٿ کولڻ جي گنجائش	۷
۱۰	باهران اچڻ وڃڻ وارن رشتيدارن کان پردي جو طريقو	۸
۱۱	مردن کي مردن جي ڪمري ۾ ويهارجي	۹
۱۲	تون جيڪر نه چاهين ته بهانا هزار آهن	۱۰
۱۳	گهر مان نڪرڻ وقت پردي جي ڪيفيت	۱۱
۱۴	چادر يا برقي سان پورو جسر ڍڪڻ	۱۱
۱۵	چادر ۽ برقعو تلهو هجي	۱۱
۱۶	برقعو زينت وارو نه هجي	۱۴
۱۷	برقعو ويڪرو هجي	۱۴
۱۸	خوشبو نه لڳل هجي	۱۳
۱۹	حج جي سفر لاءِ محرم جو هجڻ ضروري آهي	۱۳
۲۰	بي پردگيءَ تي سخت وعيدون	۱۵

ب

۱۵	چار جنتي عورتون	۲۱
۱۷	چار دوزخي عورتون	۲۲
۱۸	بخشيل عورت ۽ ملعون (لعنت ڪيل) عورت	۲۳
۱۹	جهنم ۾ عورتن جي ڪثرت جا سبب	۲۴
۲۰	شيطان جو عورت کي تڪڙ	۲۵
۲۱	نابين کان پردي جو حڪم	۲۶
۲۲	اسان کي ته پردي جي گهڻي ضرورت آهي	۲۷
۲۳	بي پردگي پيشمار گناهن جو ذريعو	۲۸
۲۳	گهر جي نوڪر ۽ ڊرائيور کان پردو ڪڍي	۲۹
۲۳	عورت جي آواز جو پردو	۳۰
۲۶	جهنم وارن جون ٻه جماعتون	۳۱
۲۷	پهرين جماعت ٻين تي ظلم ڪرڻ وارن جي آهي	۳۲
۲۸	ٻي جماعت لباس پائڻ جي باوجود بي لباس عورتن جي آهي	۳۳
۲۹	سنهو لباس پائڻ جي هڪ جائز صورت	۳۴
۲۹	سوڙهو لباس پائڻ واريون عورتون	۳۵
۳۰	ناقص لباس پائڻ واريون عورتون	۳۶
۳۱	ساڙهي هڪ ناقص لباس	۳۷
۳۱	مردن جي توجه کي ڇڪڻ واريون عورتون ۽ خود توجه ڏيڻ واريون	۳۸
۳۲	اهڙيون عورتون به جهنم ۾ وينديون	۳۹
۳۳	حضور پاڪ ﷺ جن جو امت جي عورتن کي ڏسي روئڻ	۴۰

۳۴	عورتن کي ڇهن طريقن سان عذاب	۴۱
۳۵	بي پردگيءَ جي ڪري عذاب	۴۲
۳۶	دنيا ۾ رب ڇاهي ڪريو	۴۳
۳۷	بي پردگيءَ ۾ آزاديءَ جو ڏوڪو	۴۴
۳۷	زبان درازي تي عذاب	۴۵
۳۸	ناپاڪ رهڻ ۽ چٽرن تي عذاب	۴۶
۳۸	غسل ۾ لاپرواهي ڪرڻ	۴۷
۳۹	پاڪيءَ جو وقت شروع ٿيڻ تي نماز فرض ٿي وڃي ٿي	۴۸
۴۰	ناجائز تعلقات تي عذاب	۴۹
۴۰	ڪوڙ ۽ چغلي تي عذاب	۵۰
۴۱	نا اتفاقيءَ جو سبب ڪوڙ ۽ چغلي	۵۱
۴۲	چغلي جي حقيقت	۵۲
۴۲	حسد ڪرڻ ۽ احسان جٽائڻ تي عذاب	۵۳
۴۳	حسد جي حقيقت	۵۴
۴۴	حسد جو علاج	۵۵
۴۴	الله تعاليٰ جي تفسير تي اعتراض	۵۶
۴۵	احسان جٽائڻ گناه آهي	۵۷
۴۶	سٺو سلوڪ ۽ هديو تحفو الله تعاليٰ لاءِ ڏيو	۵۸
۴۷	خلاصو	۵۹
۴۸	گهر جي مردن ۽ عورتن کي پردو ڪرڻ تي اپاريو	۶۰

ٺ ٻه اکر

فقيه العصر شيخ العلماء والصلحاء حضرت مولانا مفتي عبدالرؤف سکروي صاحب دامت برکاتہر العالیہ جن جو شرعی پردی جی موضوع تی انتہائی قیمتی نافع ۽ لاپائیتو کتاب ”نواہین کا ۶۰۰ پاک دامن کا ذریعہ آھی.“ اچکلهہ بین خرابین سان گڈوگڈ بی پردگی، جی خرابی طوفان جی شکل ۾ ملڪ جی کنڊ ڪرچ ۾ عام جامر آھی. جنهن جی ڪري حیا و شرم لڏیندو ٿو وڃی ۽ فحاشی ۽ بی حیائی عام ٿیندی ٿی وڃی. نسوانیت ختم پئی تی الامان الحفیظ ضرورت هئي ته حضرت مفتی صاحب جن جو هي ڪتاب سنڌي سولي سليس ٻولي ۾ ترجمو ٿئي ته جيئن سنڌ جون سنڌي مسلمان عورتون هن مان لاپ لپن ۽ پنهنجي دنيا ۽ آخرت ٺاهين. ترجمي جی سعادت حاصل ڪئي آھی دارالعلوم الاسلامیہ هالا جی شعبہ بنات جی معلمہ بنت محمد صالح میمن صاحبہ هن فقیر پوري ترجمي جی نوڪ پلڪ سنواری آھی. ڏئي در دعا آھی ته الله تعالیٰ حضرت مصنف دامت برکاتہر جی لاءِ ۽ مترجمہ جی لاءِ هن کي صلہ جاریہ بڻائي ۽ مسلمان عورتن کي وڌ ۾ وڌ فائدو وٺڻ جی توفیق فرمائي. ۽ اسان جی مائرن پيئرن ڏيئرن کي شرعی پردی جی توفیق عطا فرمائي. آمین

این دعا از من واز جمله جهان آمین باد

وَضَلِّ وَتَلَمَّ عَلٰی حَبِيبِكَ خَيْرًا مِّنْ كُلِّ كَلِمَةٍ

محمد خالد (هالوي)

مقيم حال دارالعلوم الاسلامیہ هالا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ تَحْمَدُهُ، وَتَسْتَعِينُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ وَتُؤْمِنُ بِهِ وَتَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَتَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ
يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ
سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَبَارَكَ وَتَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

أَمَّا بَعْدُ

فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ
جَلَابِئِبِهِنَّ ذَلِكَ آذَى أَنْ يُعْرِفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِئِبِهِنَّ
ذَلِكَ آذَى أَنْ يُعْرِفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا.

صدق الله العظيم. (سورة الاحزاب، آيت: 69)

نماز روزي وانگر پردو به فرض آهي:

منهنجا قابل احترام بزرگو! اڃ آءُ انشاء الله توهان جي خدمت ۾ هن آيت جي روشنيءَ ۾ عورتن جي پردي بابت ڪجهه ڳالهيون عرض ڪندس ته جيئن مردن ۽ عورتن ٻنهي کي شرعي پردي جي ضروري حڪمن جو پتو پئي عورتن کي پردي ڪرڻ جو حڪم الله تعالى قرآن ڪريم جي ذريعي ڏنو آهي، چنانچہ مون هاڻ جيڪا آيت تلاوت ڪئي، ان آيت ۾ به پردي جو ئي حڪم آهي ۽ ان کان علاوه ڪيترين ئي آيتن ۾ صاف صاف پردي جا حڪم موجود آهن ۽ شريعت جو فاعلو هي آهي ته قرآن ڪريم ۾ جڏهن الله تعالى ڪنهن ڪم جو حڪم ڏئي ته اهو ڪم فرض ٿي وڃي ٿو. نماز جو حڪم الله تعالى قرآن ڪريم ۾ ڏنو ان ڪري مسلمان مردن ۽ عورتن تي نماز فرض آهي، رمضان شريف جي روزن جو حڪم الله تعالى قرآن ڪريم ۾ ڏنو تنهن ڪري رمضان جا روزا مردن ۽ عورتن تي فرض آهن، اهڙي ريت زڪوة ۽ حج جو حڪم به قرآن ڪريم ۾ آيو آهي ان ڪري هي چارئي احڪام اسلام جي فرائض ۾ شامل آهن. اهڙي طرح پردي جو حڪم به قرآن ڪريم ۾ آيو آهي. تنهن ڪري مسلمان عورتن تي پردو ڪرڻ فرض آهي.

پردو نه ڪرڻ تي سخت عيذون:

جهڙي طرح نماز نه پڙهڻ، رمضان جا روزا نه رکڻ، زڪوة فرض هجڻ جي باوجود ادا نه ڪرڻ، حج فرض هجڻ جي باوجود ادا نه ڪرڻ وڏو ڏوهه آهي، اهڙي طرح جڏهن مسلمان عورت تي بالغ هجڻ ڪري پردو فرض ٿي وڃي ته ان فرض کي ادا نه ڪرڻ وڏو ڏوهه آهي، ان ڪري پردو نه ڪرڻ تي حديثن ۾ ڏاڍن خوفناڪ عذابن جون وعيدون آيون آهن، جهڙي طرح نماز نه پڙهڻ تي، روزن نه رکڻ تي، زڪوة ادا نه ڪرڻ تي ۽ حج ادا نه ڪرڻ تي مختلف قسمن جي عذاب جو ذڪر آهي اهڙي طرح جيڪي عورتون شرعي پردو نٿيون ڪن انهن جي لاءِ به طرح طرح جي عذابن جون وعيدون آيل آهن.

پردو ڪرڻ تي شڪر ڪجي نه ته استغفار:

ان مان توهان اندازو لڳايو هوندو ته نماز، روزي وانگر شرعي پردو به مسلمان عورت لاءِ ضروري آهي. جيڪي عورتون شرعي پردو ڪنديون آهن اهي الله پاڪ جو شڪر ادا ڪن ته اهي الله پاڪ جي حڪم کي پورو ڪري رهيون آهن ۽ جيڪي عورتون پردو نٿيون ڪن انهن کي گهرجي ته شرعي پردي جو اهم ڪم ڪن ۽ شرعي پردي کي ضروري سمجهن، پر جيڪڏهن ان ۾ ڪا ڪوتاهي ٿي

رهي هجي ته ان کي پنهنجي ڪوتاهي سمجهن ۽ پاڻ کي گنهگار سمجهن ۽ الله تعاليٰ کان دعا ڪن ته اي الله! آءٌ پنهنجي غلطي مڃان ٿي ۽ تنهنجي هن حڪم کي صحيح سمجهان ٿي، تون مونکي همت عطا فرما، ته آءٌ ان حڪم تي عمل ڪريان.

پن گنهگارن ۾ فرق:

ڏسو هڪ شخص اهو آهي جيڪو گناه ڪري ٿو پر گناه کي گناه سمجهي ٿو ۽ پنهنجي غلطيءَ جو اقرار ڪري ٿو ۽ الله پاڪ جي طرف رجوع ڪري ٿو، معافي گهري ٿو ۽ دعا ڪري ٿو ته اي الله! مون کي ان گناه کان بچڻ جي همت ۽ توفيق ڏي پيو. شخص اهو آهي جيڪو گناه ڪري ٿو پر گناه کي گناه نٿو سمجهي بلڪ هي چوي ٿو ته هي شريعت جو حڪم ناهي هي ته مولوين پنهنجي طرفان ٺاهيو آهي وغيره وغيره، انهن ٻنهي شخصن ۾ زمين ۽ آسمان جو فرق آهي هيءُ پيو شخص شريعت جي حڪم کي مڃڻ ۽ ان تي عمل ڪرڻ کان انڪار ڪري رهيو آهي ۽ ان حڪم کي من گهٽ چئي رهيو آهي ان جو ته ايمان ئي ختم پيو ٿئي ۽ پهريون شخص جيڪو گناه جو اقرار ڪندڙ مجرم آهي گهٽ ۾

گهٽ ان جو ايمان ته محفوظ آهي ته هڪ ڏينهن انشاء الله
 کيس سچي توبه جي به توفيق ملي ويندي.
هي خطرناڪ ڳالهه آهي:

پردي جي حڪم جو معاملو به اهڙو ئي آهي ته
 ڪجهه ماڻهو اهڙا آهن جيڪي قرآن ڪريم ۽ حديث شريف
 ۾ پڌرو پردي جو حڪم موجود هجڻ جي باوجود ان کي
 نٿا مڃن يا حڪم ته مڃن ٿا پر صاف صاف هي ٿا چون ته
 اڄ جي زماني ۾ ان تي عمل ممڪن ناهي، ۽ پوءِ طرح
 طرح جا حيل ۽ بهانا ان حڪم تي عمل نه ڪرڻ جي لاءِ
 ڪندا رهن ٿا اها ڏاڍي خطرناڪ ڳالهه آهي ان کان هر
 مسلمان مرد ۽ عورت کي بچڻ گهرجي.
پردي کي قبول ڪن ۽ توبه ڪن:

البتہ جيڪڏهن پنهنجي ڪمزوري يا ماحول کان
 مرعوب ٿي ڪن عورتون شرعي پردي جي پابندي نه ڪري
 سگهن ۽ انهن کي هڪ دم پوري طرح شرعي پردي تي
 عمل ڪرڻ مشڪل لڳندو هجي ته انهن کي گهرجي ته اهي
 ان حڪم کي قبول ڪن ۽ اقرار ڪن ته اي الله! بيشڪ
 هي تنهن جو حڪم آهي آءُ ان کي بغير شڪ جي مڃان ٿي
 پر آءُ خطاڪار آهيان، سياه ڪار آهيان. اي الله! مون کي
 فوري طور تي ان تي عمل ڪرڻ مشڪل لڳي رهيو آهي،

آءُ گهڻي ڪمزور آهيان پر آءُ وعدو ڪريان ٿي ته ان حڪم کي پورو ڪندس. اي الله! منهنجي مدد ۽ نصرت فرمائ ۽ منهنجي ايمان کي ايترو مضبوط ۽ قوي فرمائ جو آءُ دل و جان سان ان حڪم کي پوري طرح ادا ڪري سگهان. پوءِ جيستائين هو ان گناهه ۾ مبتلا رهي ان کان مسلسل توبه ڪندي رهي ۽ هي ارادو ڪندي رهي ته آءُ انشاءِ الله پنهنجو ماحول بدليندس ۽ ان حڪم تي پورو پورو عمل ڪندس.

گهر ۾ رهن واري نامحرم سان پردي جو طريقو:

بهر حال! قرآن و حديث جي روشنيءَ ۾ مسلمان عورتن جي لاءِ اصل حڪم هي آهي ته هو پنهنجي گهر ۾ رهن، انهن جو گهر ۾ رهڻ اهڙو پردي جي هڪ شڪل آهي. ان ڪري جيستائين ٿي سگهي مسلمان عورتون پنهنجي گهر ۾ رهن ۽ بغير ضرورت جي گهر کان ٻاهر نه نڪرن.

عورتن کي گهرجي ته رشتيدار ۽ گهر جي اندر جيڪي نامحرم مائٽ مرد رهن ٿا انهن کان به پردو ڪرڻ جو اهم ڪم ڪن. مثلاً ننڍو ڏير يا وڏو ڏير ان کان به پردي جو اهم ڪم ڪن. اهڙي طرح جيڪي نامحرم مرد گهر ۾ ايندا ويندا آهن جيئن مڙس جو ننڍو ڇاڇو، وڏو ڇاڇو، مامون وغيره انهن کان به پردي جو اهم ڪم ڪن. انهن

رشتيدارن کان پردو ڪرڻ جو طريقو هي آهي. ته جڏهن عورت پنهنجي ڪمري مان ٻاهر نڪرڻ جو ارادو ڪري ۽ کيس اهو اندازو هجي ته ڪمري کان ٻاهر نامحرم موجود آهن ته اها عورت نماز جي گندي پنهنجي مٿي تي ائين ويڙهي ڇڏي جيئن نماز ۾ ويڙهي آهي. ۽ ان ۾ مٿي جا وار، ڳچي ۽ ٻئي ٻانهون ڪرائين تائين لڪي وڃن، البتہ هٿ کليل رهن ته ڪو حرج ناهي ۽ بهتر هي آهي ته منهن تي گهونگهٽ وجهي ڇڏي جيئن پهرئين زماني جون شريف عورتون ڪنديون هيون، پوءِ گهونگهٽ وجهي گهر جا سڀ ڪم ڪري، گهر جي اندر ڏيرن سان ۽ ٻين نامحرم مردن سان ضرورت وقت ڳالهائڻ به جائز آهي، انهن کان خيريت بچڻ به جائز آهي، انهن کان گهر جي ضرورت جون شيون گهرائڻ به جائز آهن. اهڙي طرح گهر جا سڀ ڪم ڪري سگهي ٿي.

منهن ۽ هٿ کولڻ جي گنجائش:

جيڪڏهن ڪنهن عورت کي منهن تي گهونگهٽ وجهڻ مشڪل آهي ته ان صورت ۾ اسان جي عالمن سڳورن فرمايو آهي ته جيڪڏهن منهن ۽ ٻئي هٿ کليل هجن پر ڪرائيون لڪيل هجن ته ان جي به گنجائش آهي، البتہ بهتر هي آهي ته منهن تي گهونگهٽ رهي ان ڪري

جو عورت جو منهن حسن وجمال جو مرڪز آهي ۽ ان جي کلڻ سان فتنو فيلجڻ جو خطرو آهي ان ڪري جنهن گهر ۾ نامحرم مردن کان فتني جو انديشو هجي اتي ته گهونگهت وجهڻ جو اهم ڪم ڪري پر جتي فتني جو انديشو ناهي اتي گهونگهت نه وجهڻ جي به گنجائش آهي.

بهر حال! هي حڪم ته انهن نامحرم مردن کان پردي بابت هو جيڪي گهر جي اندر رهن ٿا ان ڪري جو هر وقت پنهنجي ڪمري ۾ ويٺو رهڻ به مشڪل آهي ۽ برقعو پائي گهر جو ڪم ڪار ڪرڻ به مشڪل آهي ان ڪري شريعت اها سهولت عطا ڪئي جيئن سهولت سان عورتون گهر جو ڪم ڪار ڪري سگهن.

ٻاهران اچڻ وڃڻ وارن رشيتمدارن کان پردي جو طريقو:

ڪجهه نامحرم مرد اهي هوندا آهن جيڪي گهر جي اندر نٿا رهن پر گهر ۾ بنا تڪلف جي ايندا ويندا آهن، جيئن زال يا مڙس جي چاچي جا پٽ، پٽي ۽ ڄا پٽ، مامي جا پٽ، خاله جا پٽ وغيره هي رشتي ۾ ڀائر سڏرائجن ٿا انهن کان ڪو خاص پردي جو اهم ڪم نٿو ڪيو وڃي. جڏهن ته انهن کان به پرديو ڪرڻ گهرجي، انهن رشيتمدارن سان پردي جو طريقو هي آهي ته گهر جا جيڪي وڏا آهن اهي سڀ هڪ دفعو ويهي ان مسئلي کي طيءَ ڪن ۽ سڀني کي هي

چئي ڇڏين ته اڄ کان پوءِ انشاء الله اسان جي گهر ۾ پردي جو اھتمام ٿيندو ان ڪري جيڪي به رشتي جا ڀائر آھن يا ٻيا نامحرم مرد رشتيدار آھن ۽ گھر ايندا آھن، آئينده جڏھن هو ايندا ته انھن کي بينڪ ۾ ۽ ڊرائنگ روم (مھمان خاني) ۾ ويھاريو ويندو هي مرد جيڪي سڌو گھر ۾ ايندا هئا ۽ عورتن جي ڪمرن ۾ به داخل ٿي ويندا هئا ۽ عورتن جي قريب بنا تڪلف وڃي ويھندا هئا ۽ انھن سان بي ڌڙڪ جي ڳالھائيندا هئا، آئنده ان صورت کان بچنداسين ۽ پرهيز ڪنداسين.

مردن کي مردن جي ڪمري ۾ ويھارڻ جي:

جڏھن به ڪو نامحرم مرد گھر ۾ اچي، ڀلي اهو مائٽي جو نه هجي، اهو مرد سان ئي ملندو اهو گھر جي نامحرم عورتن سان نه ملندو ها جيڪڏھن محرم هجي ته بيشڪ اهو عورتن سان به ملي سگھي ٿو ڇو ته انھن کان پردو ناهي. بهرحال! اهڙي طرح هڪ دفعو سڀن کي ويھاري طئي ڪرڻو پوندو، جيڪڏھن ائين هڪ دفعو طئي ڪيو ويندو پوءِ عورتن جي لاءِ به نامحرم مردن کان پردو آسان ٿيندو، طئي ڪرڻ کان پوءِ زال جا نامحرم مائٽ ۽ مڙس جا نامحرم مائٽ مثلاً مڙس جا چاچا، مڙس جو خالو، مڙس جي پٽي جو مڙس، مڙس جو مامو، هي سڀ جيئن

تہ زال جي لاءِ نامحرم آهن. يا زال جي خالہ جو پٽ، چاچي جو پٽ، مامي جو پٽ وغيره اچن تہ انهن سان صرف گھر جا مرد ملاقات ڪن ۽ انهن کي مردن جي ڪمري ۾ ويهاريو وڃي. گھر جون عورتون انهن سان ڳالهائڻ چاهين ٿيون تہ اهي پردي جي پٺيان ڳالهائين يا انٽرڪام تي يا فون تي ڳالهائين.

تون ئي جيڪر نہ چاهين تہ بهانا هزار آهن:

هي ڪر ڪجهہ ڏينهن تہ عجيب لڳندو پر ان ۾ توهان کي عافيت بہ محسوس ٿيندي، ۽ عورتن کي بہ ان ۾ راحت محسوس ٿيندي، ۽ سڀ کان وڏي ڳالهہ تہ شرعي پردي جو اہتمام ٿي ويندو ۽ بي پردگيءَ جي گناہ کان مرد ۽ عورتون بئي بچي ويندا، ان ڪري ان عمل جي لاءِ عورتن کي پنهنجي ذهن کي ٺاھڻ جي ضرورت آهي ۽ مردن کي انهن جي مدد ڪرڻ جي ضرورت آهي. اھڙي طرح جڏهن پاڻ ۾ سڀ ڳالھيون طئي ڪنداسين تہ ٿوري دير ۾ ئي هي مسئلو حل ٿي ويندو ۽ جيڪڏهن مرد ۽ عورتون ان ڪر لاءِ تيار نہ ٿين تہ سڄي عمر هي گناہ ٿيندو رھندو.

توہي اگر نہ چاہے توہمانے ہزار میں

اے خواجہ درد نیت وگرنہ طیب ہست

جيئن ته گناه جو احساس ناهي ۽ ان گناه کان بچڻ جو
اهتمام ناهي ۽ ان کان بچڻ جو فڪر ناهي تنهن ڪري بچڻ
مشڪل لڳي ٿو ته ته بچڻ جو آسان طريقو موجود آهي.
گهر مان نڪرڻ وقت پردي جي ڪيفيت:

عورتن کي ضرورت جي بقدر گهر مان ٻاهر نڪرڻ
جائز آهي پر جڏهن گهر مان ٻاهر نڪرڻ ته شرعي پردي
سان نڪرڻ، شرعي پردي ۾ ڪجهه بنيادي ڳالهون آهن
انهن کي سمجهڻ ضروري آهي.

(۱) چادر يا برقع سان پورو جسم ڍڪڻ پهرين ڳالهه ته هيءَ آهي
ته جڏهن ڪا عورت گهر مان ٻاهر نڪري ته پنهنجي پوري
جسم کي ڪنهن ٿلهي، ڊگهي، ويڪري چادر سان يا برقي
سان چڱي طرح ڍڪي ڍومي نڪري، هارستو ڏسڻ لاءِ هڪ
اک کولڻ جي اجازت آهي يا پنهنجي منهن تي اهڙو نقاب
وجهي جنهن سان پردو به ٿي وڃي ۽ رستو به نظر اچي ۽
ڪوشش هيءَ هجي ته جسم جو ڪو حصو نه کلي.

(۲) چادر ۽ برقعو ٿلهو هجي: هي ڳالهه هيءَ ته اها چادر يا برقعو
ايڏو وڏو ۽ ٿلهو هجي جو مٿي کان پيرن تائين جسم ۽
لباس جو ڪو حصو به ان مان نظر نه اچي، اگر سنهو هوندو
ته جسم ۽ ڪپڙا ڏسجندا، ان مان پردي جو مقصد حاصل نه

ٿيندو ۽ اها چادر يا برقعو چاهي نڪاري رنگ جو هجي يا اچي رنگ جو ڪو خاص رنگ ضروري ناهي.

(۳) **برقعو زينت وارو نه هجي**: ٽي ڳالهه، ته اها چادر يا برقعو پڙڪيلو زينت ۽ گلن ٻوٽن وارو نه هجي ڇو ته عورتن لاءِ گهر کان ٻاهر نڪرڻ وقت اهو حڪم آهي ته هو پنهنجي زينت، پنهنجي حُسن کي لڪائي نڪرن، عام طور تي عورتن جو لباس به خوبصورت، زيور به خوبصورت وضع به خوبصورت هوندي آهي، ان ڪري برقي جو ڪپڙو خوبصورت ۽ گلن ٻوٽن وارو نه هئڻ گهرجي. بلڪ برقعو بلڪل سادو هجي، نه چمڪدار هجي نه پڙڪيلو نه گلن وارو، ۽ ايڏو وڏو هجي جو مٿي کان پيرن تائين سڄي جسار کي ڍڪي ڇڏي.

(۴) **برقعو ويڪرو هجي**: چوٿين ڳالهه هي، آهي ته اهو برقعو ايترو ويڪرو هجي جو ان مان جسار جي عضون جي هيئت ظاهر نه ٿئي، جيڪڏهن برقعو سوڙهو هوندو ته پردي جو مقصد حاصل نه ٿيندو، ان ڪري جو سوڙهي هجڻ جي نتيجي ۾ جسار جي بناوت ۽ هيئت واضح ٿيندي، ان سان پردي جو مقصد فوت ٿي ويندو، ان ڪري برقعو خوب ويڪرو هجڻ ضروري آهي.

(۵) خوشبو نه لڳل هجي: پنجين ڳالهه هيءَ آهي ته ان برقي جي مٿان يا اندرئين لباس ۾ ڪنهن قسم جي پڪڙجندڙ خوشبو لڳل نه هجي، جيڪڏهن اهڙي خوشبو لڳل هجي جنهن جي خوشبو ٻاهر نه اچي بلڪ اندر تائين ئي رهي ته ان ۾ ڪو حرج ناهي، مهڪڻ ۽ ڦيلجڻ واري خوشبو لڳائي گهر کان ٻاهر نڪرڻ وارين عورتن بابت سخت وعيد آيو آهي، ان ڪري اهڙي خوشبو لڳائي ٻاهر نڪرڻ جائز ناهي، چنانچہ هڪ حديث ۾ حضور نبي ڪريم ﷺ ان کي زنا ڪرڻ واري فرمايو آهي. (نسائي)

بهرحال ذڪر ڪيل پنجن ڳالهين جو خيال ڪندي عورت ضرورت وقت گهر کان ٻاهر نڪري سگهي ٿي. پوءِ جيڪڏهن ان عورت جو گهر کان ٻاهر نڪرڻ پنهنجي شهر ۾ هجي ته ان سان محرم هجڻ بهتر آهي، ضروري ناهي. اهڙي طرح جيڪڏهن اها عورت سفر تي وڃي رهي آهي پر اهو سفر ائيتاليه ميل يا تقريباً سوا 77 ڪلو ميٽر کان گهٽ آهي ته به محرم جو گڏ هجڻ ضروري ناهي جڏهن ڪنهن فتني ۾ مبتلا ٿيڻ جو خطرو نه هجي، نه ته اڪيلي سفر کان بچڻ گهرجي. ۽ جيڪڏهن اها عورت ائيتاليه ميل يا تقريباً 77.24 ڪلو ميٽر يا ان کان وڌيڪ پري ڪٿي سفر ۾ وڃڻ چاهي ٿي، چاهي ڪراچي کان

حيدرآباد، سکر، ملتان يا لاهور جو سفر هجي يا حج جو سفر هجي ته ذڪر ڪيل سڀن پابندين سان گڏوگڏ ان لاءِ اهو به ضروري آهي ته ان سفر ۾ ان سان گڏ ان جو محرم مرد يا مڙس هجڻ ضروري آهي، بغير مڙس جي يا بغير محرم جي ايڏو وڏو سفر ڪرڻ جائز ناهي سراسر گناهه آهي.

حج جي سفر لاءِ محرم جو هجڻ ضروري آهي:

ڏسو! جيڪڏهن ڪنهن عورت تي حج فرض ٿي ويو پر حج جي سفر لاءِ کيس ڪو محرم نه پيو ملي مثلاً مڙس وڃڻ لاءِ تيار ناهي يا ان جا محرم مثلاً پيءُ، سڳو پيءُ، يا سڳو ڀائيٽيو، ڀائيٽيو موجود آهن پر انهن مان ڪوبه وڃڻ لاءِ تيار ناهي يا انهن کي وٺي وڃڻ جي لاءِ عورت وٽ ڪرايو ناهي ته شرعاً ان کي اڪيلي حج جي سفر تي وڃڻ جي اجازت ناهي ڇو ته ان صورت ۾ حج ادا ڪرڻ ان جي ذمي ضروري ناهي بلڪ اهڙي عورت جي لاءِ شرعي حڪم هي آهي ته سڄي عمر محرم جو انتظار ڪري، جيڪڏهن زندگي ۾ ڪو محرم گڏ هلڻ وارو ملي وڃي يا مڙس گڏ وڃڻ لاءِ تيار ٿي وڃي ته ان سان گڏ حج ڪرڻ لاءِ وڃي، اگر پوري زندگي ڪو محرم نه ملي ته ان جي لاءِ حڪم هي آهي ته پنهنجي طرفان حج بدل ڪرائڻ جي وصيت ڪري

چڏي. ته مون تي حج فرض هو پر مون کي حج ادا ڪرڻ لاءِ محرم نه ملي سگهيو، ان ڪري آءٌ وصيت ڪريان ٿي ته منهنجي مرڻ کان پوءِ منهنجي مال مان منهنجو حج بدل ڪرايو وڃي.

اهو آهي شريعت جو حڪم، شريعت ائين نه چيو ته جڏهن توهان تي حج فرض آهي ۽ توهان کي محرم نه ملي رهيو آهي ته توهان بنا محرم جي حج ڪرڻ وڃو، اهو حڪم هرگز نه ڏنو، هي سڀ احتياط ۽ مڪمل پردي جو حڪم فقط ان لاءِ آهي ته جيئن عورت جي عزت ۽ عصمت محفوظ رهي.

بي پردگيءَ تي سخت وعيدون:

جيڪي عورتون گهر ۾ نامحرمن کان پردو نٿيون ڪن يا جيڪي عورتون گهر کان ٻاهر نڪرڻ وقت پردي سان نٿيون نڪرن انهن بابت حديثن ۾ سخت وعيدون آيون آهن. اهي انهن کي پڙهن ۽ بي پردگيءَ جي سخت گناهه کان بچن ۽ شرعي پردي جو اهماار ڪن. الله پاڪ توفيق بخشي. آمين.

چار جنتي عورتون:

هڪ حديث ۾ حضور اقدس ﷺ فرمايو ته چار عورتون جنتي آهن ۽ چار عورتون دوزخي آهن. (۱) جنت ۾

ويڻ وارين چئن عورتن مان هڪ عورت اها آهي جيڪا
 نهايت عفيف ۽ پاڪ دامن هجي، الله ﷻ جي فرمانبردار
 هجي ۽ پنهنجي گهرواري جي به اطاعت ڪندي هجي.
 (۲) بي عورت اها آهي جيڪا گهڻي حياءَ واري هجي ۽ شرم
 وحياءَ سان ڀريل هجي، جڏهن مڙس گهر ۾ موجود نه هجي
 ته پنهنجي عزت جي حفاظت ڪندي هجي، نامحرم مردن
 سان ناجائز تعلق نه رکندي هجي، ۽ جڏهن مڙس گهر ۾
 هجي ته پنهنجي زبان سان ان کي تڪليف نه ڏيندي هجي.
 (۳) ٽي عورت اها آهي جيڪا گهڻن ڀارن واري هجي ۽
 انهن ڀارن جي قدردان هجي ۽ صبر ڪرڻ واري هجي ۽
 مڙس جي طرفان ان کي جيڪو ڪجهه ملي ٿو ان تي صبر
 سان قناعت ڪندي هجي ۽ ان تي راضي رهندي هجي. (۴)
 چوٿين عورت اها آهي جنهن جو مڙس وفات ڪري ويو
 هجي ۽ ان جا ننڍا ننڍا ڀار هجن ۽ انهن ڀارن جي خاطر
 قرباني ڏيندي هوءَ ٻئي مرد سان نڪاح نه ڪري، ڇو ته
 نڪاح کان پوءِ مڙس جا حق ادا ڪرڻا هوندا آهن جن جي
 ڪري ڀارن جي تربيت صحيح نه ٿي سگهندي، تنهن ڪري
 هن ڀارن جي تربيت ۽ پرورش ڪاڻ پيو نڪاح نه ڪيو ۽
 اهڙي ئي طرح ان زندگي گذاري ڇڏي (الزواج)

چار دوزخي عورتون:

دوزخ ۾ ويڻ واريون چار عورتون هي آهن. (۱)

هڪ اها عورت جيڪا زبان جي ڪچي هجي مڙس سان تيز ڳالهائيندي هجي، ان جي هر ڳالهه تي منهن ڏيڻ ان کي مهڻا ڏيڻ ۽ ان جي ماءُ پيءُ کي گهٽ وڌ ڳالهائڻ ان جي گهروارن کي گهٽ وڌ ڳالهائڻ سندس عادت هجي، ۽ هو ۽ پنهنجي انهن خراب عادتن جي ڪري مڙس کي ايذاءَ ۽ تڪليف پهچائيندي هجي ۽ جڏهن مڙس گهر ۾ نه هجي ته ان وقت پنهنجي عزت جي به حفاظت نه ڪندي هجي اهڙي عورت دوزخي آهي. (۲) ٻي اها عورت جيڪا مڙس جي مالي حيثيت کان وڌيڪ کانئس پنهنجون فرمائشون ۽ طرح طرح جا مطالبه ڪندي هجي ته فلاڻي شيءِ آڻي ڏي، فلاڻو ڪر ڪر، زال کي ان سان ڪو غرض ناهي ته سندس مڙس جي ڪمائي ڪيتري آهي، ان آمدني جي ذريعي اسين پنهنجون جائز خواهشون ڪيتري حد تائين پوريون ڪري سگهون ٿا، ان سان ان جو ڪو واسطو ناهي، شاديءَ کان پوءِ روز ان جا نوان نوان مطالبه ۽ نيون نيون خواهشون مڙس جي سامهون اينديون رهن ٿيون، ان جو نتيجو هي ٿئي ٿو ته سندس مڙس جڏهن هي ڏسي ٿو ته جائز آمدنيءَ مان هن جا مطالبه پورا نٿا ٿين ته هو ناجائز ڪمائيءَ جا

ذريعا تلاش ڪري ٿو ته اهڙي عورت به دوزخي آهي. (۳) تي عورت جيڪا بي پرده گهر کان ٻاهر نڪرڻ جي عادي هجي يعني جڏهن به اها گهر کان ٻاهر نڪري ٿي ته هارسنگار ڪري بي پرده گهر کان ٻاهر نڪرڻ جي عادي آهي. اها به جهنمي عورت آهي، اڄ ڪلهه اڪثر عورتن جو اهو ئي حال آهي، اهي ان کان عبرت وٺن. (۴) چوٿين اها عورت جيڪا نه نماز پڙهي ٿي ۽ نه روزو رکي ٿي بلڪه ان جو ڪم صرف کائڻ پيئڻ ۽ سهڻو آهي ان کان علاوه ڪو ڪم نٿي ڪري نه ان کي مڙس جي جهن جو ڪو فڪر آهي ۽ نه ان کي گهر جي ذميداريءَ جو احساس آهي. گهر ۾ ڪهڙو ڪم ڪرڻو آهي ۽ گهر ۾ ڪير اچي پيو ڪير وڃي پيو ان سان ان کي ڪو غرض ناهي، ڪنهن به عورت لاءِ اها سٺي عادت ناهي بلڪه خراب عادت آهي. اها عورت به جهنمي آهي، بهرحال هي چار عورتون آهن جن بابت فرمايو ويو ته هي جهنمي آهن. (الزواجر)

پنهنجي عورت ۽ ملعون (لعنت ڪيل) عورت:

هڪ ٻي حديث ۾ آهي ته جيڪا عورت (الله تعاليٰ جي فرمانبردار هجي، الله تعاليٰ جي رسول الله ﷺ جي تابعدار هجي ۽) پنهنجي مڙس جي فرمانبردار ۽ خدمت گذار هجي) ان جي لاءِ هوائن ۾ پڪي، سمنڊ ۾

مڃيون (آسمانن ۾) فرشتا ۽ چنڊ ۽ سج الله تعالیٰ کان مغفرت جي دعا گهرن ٿا. جيستائين اها پنهنجي مڙس جي رضا کي حاصل ڪندي رهي ٿي. ۽ جيڪا عورت (الله تعالیٰ جي ۽ الله جي رسول ﷺ جي نافرمان هجي ۽) مڙس جي نافرمان ڪري، ان تي الله تعالیٰ جي لعنت آهي ۽ فرشتن جي ۽ تمام انسانن جي لعنت آهي. جيڪا عورت اجايو ڳالهائي مڙس جو موڊ بگاڙي ڇڏي ته اها ان وقت تائين الله تعالیٰ جي ناراضگي ۾ رهي ٿي جيستائين اها ان کي خوش نه ڪري ۽ جيڪا عورت مڙس جي اجازت بنا ان جي گهر مان وڃي هلي ته ان جي واپس اچڻ تائين مڙس فرشتا لعنت ڪندا رهن ٿا.

جهنم ۾ عورت جي ڪثرت جا سبب:

هڪ حديث ۾ جناب رسول الله ﷺ فرمايو ته مون جڏهن دوزخ جي اندر ڏٺو ته ان ۾ عورتن جو تعداد گهڻو هو هاڻ ان جو ڪارڻ ڪهڙو آهي؟ ان بابت عالمن سڳورن فرمايو ته ان جا ٽي سبب آهن.

(۱) هڪ سبب هي آهي ته عورتون الله ۽ ان جي رسول الله ﷺ جون گهٽ فرمانبردار هونديون آهن، انهن جي اندر فرمانبرداري جو جذبو صفا گهٽ هوندو آهي، عام طور تي اها ڳالهه عورتن ۾ واقعي ڏٺي وڃي ٿي.

(۲) ٻيو سبب هي آهي ته ان ۾ مڙس جي فرمانبرداري جو جذبو به گهٽ ڏٺو وڃي ٿو جيتوڻيڪ ڪي عورتون الله تعاليٰ جي اطاعت ڪرڻ واريون ۽ مڙس جي فرمانبرداري ۽ خدمت ڪرڻ واريون به ٿين ٿيون.

(۳) ٽيون سبب هي آهي ته انهن جي اندر بي پرده رهڻ جو جذبو تمام گهڻو ڏٺو وڃي ٿو. گهر کان ٻاهر نڪرڻ وارين لکين عورتن مان ڪيتريون عورتون واقعتاً شرعي پرده ۾ هونديون آهن يا صرف نالي جو پردو هوندو اٿن، اڪثر عورتن جي اها خواهش هوندي آهي ته هو زينت اختياري ڪري سنورجي بي پرده ٿي گهر کان ٻاهر نڪرن، اڄ مارڪيٽن ۽ بازارن کي ڏسو تفريح ۽ تقريب جي جاين کي ڏسو (مزارن ۽ پڙن کي ڏسو) جتي ڪٿي نظر ايندو ته عورتون پوري طرح سڄي سنورجي بي پرده موجود آهن جنهن ڪري نظرن کي پناه ملڻ مشڪل آهي،

شيطان جو عورت کي ٽڪڻ:

هڪ حديث شريف ۾ آهي ته جڏهن ڪا عورت گهر کان ٻاهر نڪري ٿي ته شيطان ان کي ٽڪي ٿو يعني شيطان نامحرم عورتن جي دل ۾ هي خيال وجهي ٿو ته اهي نامحرم مردن کي ڏسن ۽ نامحرم مردن جي دل ۾ خيال وجهي ٿو ته اهي نامحرم عورتن کي ڏسن، ان طرح

اهو مرد ۽ عورت کي بدنگاهي جي گناه ۾ وجهي ڇڏي ٿو، چنانچہ جيڪا عورت بڻججي سنورجي ٻاهر نڪري ٿي ان جي خواهش اها ٿئي ٿي تہ نامحرم مرد کيس ڏسن ۽ نامحرم مردن جي دل ۾ بہ خواهش ٿئي ٿي تہ اهي عورتن کي ڏسن. اها عورت ٻنهي لاءِ گناه جو ذريعو بڻجي ٿي، بدنگاهي ۽ بدنظري جو ذريعو بڻجي ٿي ۽ بدنگاهي اکين جو زنا آهي ان لاءِ جيئن مرد بہ ان عورت کي ڏسي بدنگاهي ۾ مبتلا ٿيندا انهن سين جي گناه جي برابر ان عورت کي گناه ملندو ڇو تہ اها عورت انهن مردن جي گناه ۾ مبتلا ٿيڻ جو ذريعو ٿي آهي ۽ جيئن تہ پاڻ بي پردہ نڪتي آهي ان لاءِ ان جو گناه کيس الڳ ٿيندو.

نابين کان پردي جو حڪم:

هڪ حديث جيڪا مشهور ۽ معروف آهي هڪ دفعي ام المؤمنين حضرت ام سلمه ۽ حضرت ميمونه رضي الله عنهما حضور پاڪ ﷺ جنجي خدمت ۾ حاضر هيون تہ اتي مشهور صحابي حضرت عبدالله بن ام مكتوم رضي الله عنه جيڪو نابين هو پاڻ کريم ﷺ سان ملاقات جي لاءِ آيو جڏهن هو گهر جي اندر آيو تہ انهن ٻنهي امهات المؤمنين ان کان پردو نہ کيو، ان تي حضور ﷺ جن کين فرمايو تہ توهان هن کان پردو ڇو نٿيون کريو؟ انهن

عرض ڪيو ته هي ته نابين آهي، يعني جئين ته هي نابين هجڻ ڪري اسان کي ڏسي نه رهيو آهي ته ان کان ڇا جو ڀڙو، حضور اقدس ﷺ فرمايو ته هي ته نابين آهي پر ڇا توهان به نابين آهيو؟ ڇا توهان هن کي نه ڏسي رهيون آهيو؟ لهن کان ڀڙو ڪريو.

اسان کي ته ڀڙي جي گهڻي ضرورت آهي:

توهان هن واقعي ۾ ٿورو غور ڪريو ته هڪ طرف ته حضرت عبدالله بن ام مكتوم رضي الله عنه صحابي آهي ۽ ٻئي طرف امهات المؤمنين آهن جيڪي انهن جون به ۽ اسان جون به مائرون آهن. جن جي دلين ۾ پري پري تائين ڪنهن برائيءَ جو خيال به نٿو گذري سگهي. ٻنهي طرف پاڪ هستيون آهن پر ان جي باوجود حضور اقدس ﷺ ڀڙو ڪرايو، حقيقت ۾ ان واقعي جي ذريعي امت کي هيءَ تعليم ڏني ته نامحرم کان ڀڙو ضروري آهي ۽ جڏهن امهات المؤمنين کي صحابه ڪرام رضي الله عنهم کان ڀڙو ڪرڻ جو حڪم ڏنو ته اسين ۽ توهان ڇا انهن کان به وڌيڪ پاڪ دامن آهيو جو ڀڙي جي حڪم تي عمل نه ڪريون؟ معلوم ٿيو ته اسان کي انهن کان به وڌيڪ ڀڙي جي ضرورت آهي ڇو ته اسين مٿي کان پيرن تائين گناهن ۾ ٻڌل آهيو. لهن عورتن کي سين

نامحرم مردن کان پردي جي ضرورت آهي، چاهي اهي نابين هجن يا بيٺا هجن ۽ شرعي پردي جو گهڻو ئي اهميت ڪرڻ گهرجي.

بي پردگي بيشمار گناهن جو ذريعو:

بي پردگي اهڙو ذريعو ۽ وسيلو آهي، جو ڪيترن ئي گناهن جو ذريعو بنجي ٿي، چنانچہ عام طور تي جيترا گناه آهن انهن ۾ اڪثر جو بنياد عورت جي بي پردگي مرد جي بد نگاهي ۽ بد نظري آهي. ۽ اهو ئي گناه اڳيان وڌي مردن ۽ عورتن کي بيشمار گناهن ۾ مبتلا ڪري ڇڏي ٿو. جنهن سان دنيا به برباد ٿئي ٿي ۽ آخرت به برباد ٿئي ٿي. ان لاءِ مردن کي گهرجي ته هو پنهنجن نظرن جي حفاظت ڪن ۽ ڪنهن نامحرم عورت سان اڪيلائي ۽ نه ويهن ۽ بغير ضرورت ان سان نه ڳالهائين.

گهرجي نوڪر ۽ ڊرائيور کان پردو ڪجي:

ڪن گهرن ۾ نامحرم مرد نوڪر ۽ ملازم هوندا آهن انهن مان ڪي ملازم گهر جي ٻاهر جا ڪم ڪندا آهن ۽ ڪي ملازم گهر جي اندرين ڪمن لاءِ رکيا ويندا آهن، جيئن گهر جي صفائي ڪرڻ، کاڌو ٺاهڻ ۽ ٻين ڪمن جو انتظام ڪرڻ وغيره. جن مردن کي ملازم رکيو ويو آهي اهي اندروني ڪمن لاءِ مقرر هجن يا ٻاهرين ڪمن لاءِ مقرر

هجن چاهي اهي وڏي عمر جا هجن يا وچولي عمر جا هجن جوان هجن يا نوجوان؟ گهر جي عورتن لاءِ هي سڀ نامحرم آهن ۽ گهر جي عورتن لاءِ انهن سين جي سامهون بي پرده اچڻ درست ناهي سراسر گناه آهي ان ڪري انهن کان به پردو ڪرڻ گهرجي، ۽ ذهن ۾ هيءَ ڳالهه هئڻ گهرجي جيڪو نامحرم آهي اهو نامحرم آهي چاهي اهو نامحرم ملازم هجي، ۽ ڪاڏو ٺاهڻ وارو هجي يا گهر جي صفائي ڪرڻ وارو هجي، چاهي ڊرائيور هجي يا پاهريان ڪم ڪرڻ وارو هجي، گهر ۾ ان ملازم جي مسلسل رهڻ يا بار بار اچڻ وڃڻ يا ڪم ڪار ڪرڻ جي ڪري اهو محرم نٿو بنجي وڃي. جهڙي طرح ٻين نامحرمن کان پردو ڪرڻ جو حڪم آهي اهڙي طرح انهن ملازمن کان به پردو ڪرڻ جو حڪم آهي ۽ عورتن جي لاءِ انهن جي سامهون بي پرده اچڻ صحيح ناهي.

عورت جي آواز جو پردو:

هڪ مسئلو هي ته جهڙي طرح عورتن جي لاءِ پنهنجي جسڀر کي نامحرم مردن کان لڪائڻ ضروري آهي اهڙي طرح پنهنجي آواز کي به نامحرم مردن تائين پهچائڻ کان بچائڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي. هاجتي ضرورت هجي اتي عورت نامحرم مرد سان پردي پٺيان ڳالهائي

سگهي ٿي. اهڙي طرح فون تي به ضرورت وقت ڳالهائي
 سگهي ٿي البتہ ادب هي آهي تہ نامحرم سان ڳالهائڻ وقت
 عورت پنهنجي آواز جي قدرتي ڪشش ۽ نرمي، کي ختم
 ڪري ٿورو خشڪ ڪهري لهجي پر ڳالهائي تہ جيئن قدرتي
 ڪشش ۽ نرمي ظاهر نہ ٿئي ۽ نامحرم مرد کي عورت جي
 ڳالهائڻ جي نرم انداز مان گناه جي لذت وٺڻ جو موقعو نہ
 ملي سگهي، ان مان شريعت جي احتياط جو اندازو لڳايو،
 الله اکبر، اڄڪلھ اسان جي معاشري ۾ جن گهرن ۾
 ڪجهہ پردي جو اھتمام ٿئي ٿو، اتي بہ عورتن جي آواز
 جي سلسلي ۾ عام طور تي ڪو احتياط نٿو ڪيو وڃي،
 بلڪ نامحرم مردن سان بغير ضرورت جي ڳالهائڻ ٻولھائڻ
 ٿيندو رھي ٿو ۽ ان ڳالهائڻ جو انداز اھڙو ٿئي ٿو جيئن
 پنھنجي محرم سان ڳالهائڻ جو انداز ھجي، مثلاً جيئن بي
 تڪلفي سان انسان پنھنجي ماءُ سان، پنھنجي ڌيءُ سان،
 پنھنجي گھر واري سان ۽ پنھنجي سڳي پيڻ سان ڳالهائي
 ٿو ۽ پوڳ چرچو ڪري ٿو ۽ ان ۾ ڪو حرج بہ ناھي پر
 ڪڏھن اھوئي انداز نامحرم مرد سان ڳالهائڻ وقت بہ
 ھوندو آھي ۽ نامحرم عورتون نامحرم مردن سان اھوئي
 انداز اختيار ڪن ٿيون، ۽ ڳالهائڻ دوران ڪل پوڳ، دل
 لڳي ۽ چيڙچاڙ سڀ ڪجهہ ٿئي ٿو اڄ اھي ڳالھيون اسان

جي معاشري ۾ عام آهن، ياد رکڻو! جهڙي طرح عورت جي جسرو جو پردو آهي، اهڙي طرح ان جي آواز جو به پردو آهي جهڙي طرح عورت جي ذمي هي ضروري آهي ته پنهنجو پاڻ کي نامحرم مردن جي سامهون اچڻ کان بچائي اهڙي طرح ان جي ذمي هي به ضروري آهي ته پنهنجي آواز کي بناسب جي نامحرم مردن تائين وڃڻ کان روڪي، مثلاً، ڏير، پيڻيون، خالا جو گهروارو، پٽيءَ جو گهروارو هي سڀ نامحرم آهن انهن سين سان به بغير ضرورت جي ڳالهائڻ کان بچي، ها جتي ضرورت هجي اتي بقدر ضرورت ڳالهائڻ جي اجازت آهي.

جهنم وارن جون ٻه جماعتون:

هڪ حديث ۾ جناب رسول الله ﷺ فرمايو ته جهنم وارن جون ٻه جماعتون اهڙيون آهن جن کي اجا تائين مون نه ڏٺو آهي، يعني حضور ﷺ جي زماني ۾ اهي ظاهر نه ٿيون هيون. پر پاڻ ﷺ پهرين کان انهن جماعتن بابت پيشن گوئي فرمائي ۽ اڄ اهي ٻئي جماعتون اسان ۾ موجود آهن، پوءِ پاڻ ﷺ جن فرمايو ته هڪ جماعت اها آهي جن جي هٿن ۾ ڍڳي جي پچ جهڙا هٿر هوندا جن سان هو ماڻهن کي ماري رهيا هوندا ۽ ٻي جماعت انهن عورتن جي آهي جيڪي لباس پائڻ جي باوجود اگهاڙيون هونديون

۽ اهي مردن کي پنهنجي طرف متوجہ ڪرڻ واريون
 هونديون ۽ خود انهن جي طرف متوجہ ٿيڻ واريون
 هونديون ۽ انهن جي مٿي تي بختي اٿ جي ٿو هي وانگر
 مٿي مٿي وار هوندا ۽ هو مٽڪي مٽڪي هلنديون هي ٻئي
 جماعتون جنت جي خوشبو به نه سونگهي سگهنديون. جڏهن
 ته جنت جي خوشبو پري کان محسوس ٿيندي. هي حديث
 شريف جو خلاصو آهي.

پهرين جماعت ۽ ٻين تي ظلم ڪرڻ وارن جي آهي:

هن حديث پاڪ ۾ جناب رسول الله ﷺ جن جهنم
 جي ٻن جماعتن جو ذڪر فرمايو. پهرين جماعت مان اهي
 ماڻهو مراد آهن جيڪي ٻين تي ظلم ڪندا، ناحق ماڻهن
 کي ماريندا، ناحق انهن کان پئسا ڦريندا ۽ ناحق انهن کان
 ڪم ڪرائيندا. اڄ اسان جي معاشري ۾ اها جماعت موجود
 آهي، چنانچہ اڄ اهڙا ظالم چاهي حيثيت وارا هجن يا
 سرڪاري آفيسر هجن يا غير سرڪاري آفيسر هجن چاهي
 شهر ۾ هجن يا ڳوٺ ۾. عام طور تي هي ڪمزورن تي،
 غريبن تي، مسڪينن تي ڏاڍا ظلم ۽ زيادتيون ڪن ٿا ۽
 انهن کان زبردستي ڪم وٺن ٿا، زبردستي انهن کان پئسا،
 پتو پئڱ ۽ رشوتون وٺن ٿا. برادرين ۾ چوڌري ۽ ڳوٺن ۾
 ڪجهه نمبردار ۽ وڏيرا به اهڙا هوندا آهن ۽ اهي هي سڀ

ڪجهه ڪن ٿا، شهر ۾ غنڊا ۽ آواره قسر جا ماڻهو به اهي ڪم ڪن ٿا، انهن پنهنجون جماعتون ۽ تنظيمون ٺاهي ڇڏيون آهن، هي واپارين ۽ دڪاندارن کي تنگ ڪن ٿا ۽ انهن جو مهيني تي پتو به مقرر آهي، جيڪڏهن انهن کي پتو ملندو رهي ته ماڻهو عافيت سان رهن ٿا ۽ جنهن ڏينهن ماڻهو پتو ڏيڻ کان انڪار ڪري ڇڏين ان ڏينهن انهن جو خير ناهي پوءِ نه سندن جان جي ضمانت آهي نه عزت جو خير آهي اهي ماڻهو جهنم ۽ دوزخ جي جماعت وارا آهن جن بابت رسول الله ﷺ پنهنجي زندگيءَ ۾ پيشنگوئي فرمائي ڇڏي، بهرحال هڪ جماعت ته هيءَ آهي.

بي جماعت لباس پائڻ جي باوجود بي لباس عورتن جي آهي:

جهنمين جي بي جماعت عورتن جي آهي جنهنون نشانيون حضور اقدس ﷺ بيان فرمايون، پهرين نشاني هيءَ بيان فرمائي ته عورتون لباس پائڻ جي باوجود بي لباس هونديون. يعني انهن جي جسرن تي لباس نه هوندو پر لباس جو اصل مقصد آهي ته اهو جسر ڍڪي ۽ جسرن جي جيڪا قدرتي بناوت آهي ان کي لڪائي، سندن لباس ان مقصد کي پورو نه ڪندو. ان مقصد کي پورو نه ڪرڻ جا ٻه سبب هوندا، هڪ هي ته اهو لباس ايترو سنهو هوندو جو ان مان جسرن صاف ظاهر ٿي رهيو هوندو جيئن اڄ ڪلهه

گرمي جي زماني ۾ ڪي عورتون لون جي قميص ۽ شلوار استعمال ڪنديون آهن جنهن سان سندن جس ڇپيل نٿو ٿئي بلڪ سندن جس ڇپيل يعني اڃان وڌيڪ ظاهر ٿي رهيو هوندو آهي. (ڏيکائي ڏئي رهيو هوندو آهي)

سنهو لباس پائڻ جي هڪ جائز صورت:

اگر لون جو وڳو ڪنهن کي پائڻو هجي ته ان جو جائز طريقو هي آهي ته قميص جي هيٺان شميز پائي ۽ شلوار جي اندر سنهو وائلولڳائي ڇڏي ته جيئن سنهي ڪپڙي پائڻ جو جيڪو مقصد آهي يعني گرمي نه لڳڻ اهو به حاصل ٿي وڃي ۽ پردو به حاصل ٿي وڃي. پر اهڙيون عورتون تمام گهٽ آهن. جيڪي عورتون شرعي پردو نٿيون ڪن اهي لون جي هيٺان بنيان يا شميز پائڻ جو اهم اهم نٿيون ڪن ۽ اهڙين عورتن جو رٿو به صرف نالي جو هوندو آهي بلڪ اهو به ۷ جي شڪل ۾ ڳچي ۽ ۾ پيل هوندو آهي، اهڙين عورتن بابت ٿي هن حديث ۾ بيان فرمايو ويو آهي. ته اهي ڪپڙا پائڻ جي باوجود اگهاڙيون هونديون.

سوڙهو لباس پائڻ واريون عورتون:

پيو سبب هي، هوندو ته اهو لباس سنهو ته نه هوندو ٿيو ٿي هوندو پر اهو ايترو ته سوڙهو هوندو جو

جسر جي عضون جي بناوت کي ظاهر ڪري رهيو هوندو ان جي بناوت کي لڪائي نه رهيو هوندو جنهن جي نتيجي ۾ ڪپڙن پائڻ جو جيڪو مقصد آهي يعني پردو ڪرڻ اهو مقصد حاصل نه ٿيندو ان ڪري اهڙيون عورتون به ڪپڙا پائڻ جي باوجود اگهاڙيون هونديون.

ناقص لباس پائڻ واريون عورتون:

حضرت مولانا عاشق الاهي صاحب رحمة الله عليه هڪ ٿيو سبب به بيان فرمايو آهي اهو هي ته جسر تي لباس ته هوندو پر پورو نه هوندو جيئن اڄ ڪلھ ان جو رواج آهي ته قميص جون ٻانهون ڪيئن تائين آهن ۽ پوري ٻانهن کليل هوندي آهي ايستائين جو ڪلها به نظر اچي رهيا آهن ۽ ٻئي طرف ڪنڌ کليل آهي، سينو کليل آهي، چيلهه کليل آهي، سلوار به بڪين تائين کليل آهي بس صرف نالي جو لباس آهي. لباس جو جيڪو اصل مقصد آهي يعني ستر لڪائڻ اهو ان لباس مان حاصل نٿو ٿئي، ان ڪري اهڙيون عورتون به لباس پائڻ جي باوجود اگهاڙيون هونديون ۽ انهن جو اهڙو لباس جهنر ۾ وٺي وڃڻ جو سبب آهي.

ساڙهي هڪ ناقص لباس:

اڄ ڪلهه جيڪا ساڙهي پاتي وڃي ٿي عام طور تي ان جو به اهوئي حال آهي، چنانچه ساڙهيءَ ۾ عورت جي پٺ ۽ پيٽ اگهاڙو ٿئي ٿو ۽ اهڙي حالت ۾ اها عورت گهر کان ٻاهر نڪري ٿي، اهڙي عورت به ان جماعت ۾ داخل آهي جنهن جي حضور ﷺ پيشن گوئي فرمائي آهي، ان ڪري جيڪي عورتون اهڙو سنهو لباس پائين ٿيون جنهن سان جسره جهلڪي رهيو هجي يا اهو لباس ايڏو سوڙهو هجي جو ان جي ڪري عضون جي بناوت نظر ايندي هجي يا اهو لباس ناقص ۽ نامڪمل آهي جو جن عضون کي لڪائڻ جو حڪم آهي اهي عضوا ان لباس سان نه لڪيا، هنن تنهنجي قسمن جون عورتون لباس پائڻ جي باوجود اگهاڙيون آهن.

مردن جي توجهه کي ڇڪڻ واريون عورتون؛ خود توجهه ڏين واريون:

هن حديث ۾ انهن عورتن جي هڪ صفت هيءَ بيان ڪئي وئي ته اهي عورتون پاڻ مردن ڏانهن متوجهه ٿيڻ واريون هونديون ۽ مردن کي پاڻ ڏي متوجهه ڪرڻ واريون هونديون ۽ انهن عورتن پنهنجي وارن جي فيشن مطابق اهڙي صورت بنائي هوندي جو ائين لڳندو ته انهن جي مٿي تي گهڻا وار آهن ۽ اهي وار بختي اٿ جي ٿوهي جيان مٿي هوندا يعني جهڙي طرح اٿ جڏهن هلي ٿو ته ان جو ٿوهو

ڪڏهن هن طرف جهڪي ٿو ڪڏهن هن طرف جهڪي ٿو، اهڙي طرح اهي عورتون پنهنجي مٿن کي اهڙي طرح حرڪت ڏئي هلنديون جو انهن جي مٿي جا وار ڪڏهن هڪ طرف جهڪندا ۽ ڪڏهن ٻي طرف جهڪندا جن کي ڏسي ماڻهو محسوس ڪندا ته انهن جي مٿي جا وار ڏاڍا ڊگها ۽ گهاتا آهن.

اهڙيون عورتون به جهنم ۾ وينديون:

اهو لباس جيڪو انهن ڀاتو هوندو اهو مالي تنگي جي ڪري نه بلڪه فیشن جي ڪري انهن عورتن سنهو لباس يا سوڙهو لباس يا اڏورو لباس ڀاتو هوندو ۽ اهڙي لباس ۾ هو پنهنجو پاڻ کي سنواري ۽ ميڪ اپ ڪري ۽ وار ٺاهي گهر کان ٻاهر نڪرنديون ته جيئن نامحرم مرد انهن ڏانهن متوجہ ٿين ۽ هي انهن مردن ڏانهن متوجہ ٿين بهرحال هيءُ انهن جهنمي عورتن جي علامت ۽ نشاني آهي. اهڙين عورتن بابت حضور اقدس ﷺ فرمايو ته جنت جي خوشبو به نه سونگهي سگهنديون، جڏهن ته ٻي حديث شريف ۾ آيو آهي ته جڏهن جنت تائين پهچڻ ۾ سو سال جو فاصلو باقي هوندو، ايترو پري کان جنت جي خوشبو اچڻ شروع ٿي ويندي. پر جيڪي عورتون دنيا ۾ بي پردہ رهنديون اهي جنت جي خوشبوءَ کان به محروم

رهنديون جنهن جو مطلب هي ته اهڙيون عورتون جهنم ۾ وينديون. ها اگر خاتمو ايمان تي ٿيو ته پنهنجي گناهن جي سزا پوڳي جنت ۾ وڃي سگهنديون.

حضور پاڪ ﷺ جن جو امت جي عورتن کي ڏسي روئڻ:

علامه حافظ ابن حجرهيشمي رحمه الله عليه پنهنجي ڪتاب ”الزواجر“ جنهن ۾ ڪبيره گناهن کي بيان فرمايو آهي ان ڪتاب ۾ هڪ روايت نقل ڪئي آهي جنهن جو خلاصو هي آهي ته هڪ دفعو حضرت عليؑ ۽ حضرت فاطمهؑ سرڪار دو عالم ﷺ جن جي خدمت ۾ حاضر ٿيا ته ڏٺائون ته حضور پاڪ ﷺ روئي رهيا آهن انهن پنهنجي پيڙيو يا رسول الله ﷺ توهان چالاءِ روئي رهيا آهيو؟ نبي ڪريم ﷺ ارشاد فرمايو جنهن رات مونکي آسمان ۽ جنت ۽ دوزخ جو سير ڪرايو ويو ان رات مون جهنم ۾ پنهنجي امت جي عورتن کي مختلف عذابن ۾ مبتلا ڏٺو، انهن عذابن جي هولناڪي جي ڪري مونکي روئڻ اچي رهيو آهي، سرڪار دو عالم ﷺ جن کي پنهنجي امت تي سين کان وڌيڪ شفقت ۽ محبت هئي، اسان تي اسان جا ماءُ پيءُ جيترا شفيق ٿي سگهن ٿا ۽ اسين

پنهنجن جانين تي جيترا شفيق ٿي سگهون ٿا،
حضور ﷺ ان کان گهڻو وڌيڪ شفيق ۽ مهربان هئا.
عورتن کي جهنم طريقن سان عذاب:

حضرت عليؑ سوال ڪيو يارسول الله ﷺ توهان
پنهنجي امت جي عورتن کي ڪهڙي قسم جي عذاب ۾
مبتلا ڏنو؟ پاڻ ڪريم ﷺ جن فرمايو

(۱) مون هڪ عورت کي هن حال ۾ ڏٺو جو هو، پنهنجي
مٿي جي وارن جي ذريعي جهنم ۾ تنگيل آهي ۽ ان جو
دماغ جهنم جي باهه ۾ پڇي رهيو آهي.

(۲) ۽ هڪ عورت کي ان حال ۾ ڏٺو جو هو، پنهنجي زبان
جي سهاري دوزخ ۾ تنگيل آهي ۽ سندن وات ۾ گرم پاڻي
وڌو پيو وڃي.

(۳) هڪ عورت کي ان حال ۾ ڏٺو ته ان جا ٻئي پير چاتي ۽
سان تي ٻڌل آهن ۽ ان جا ٻئي هٿ پيشانيءَ سان ٻڌل آهن ۽
نانگ ۽ وچون ان تي مقرر آهن جيڪي ان کي ڏنگي رهيا
آهن.

(۴) هڪ عورت کي ان حال ۾ ڏٺو جو هو پنهنجي سيني
جي ذريعي دوزخ ۾ لٽڪيل آهي.

(۵) هڪ عورت کي ان حال ۾ ڏٺو ته ان جو مٿو ۽ منهن سوئر جيان آهي ۽ باقي جسرو گڏو وانگر آهي ۽ هزارين قسمن جا عذاب ان تي ٿي رهيا آهن

(۶) ۽ هڪ عورت کي ان حال ۾ ڏٺو ته ان جو پورو جسرو ڪٽي وانگر آهي ۽ سندس وات ۾ جهنم جي باهه داخل ٿي رهي آهي ۽ ڪاڪوس جي رستي نڪري رهي آهي. ۽ فرشتا ان جي جسرو تي باهه جا گرز هڻي رهيا آهن اهڙي طرح نبي ڪريم ﷺ مختلف عورتن تي ٿيڻ وارن عذابن جو ذڪر فرمايو.

بي پردگي، جي ڪري عذاب:

حضرت فاطمهؑ سوال ڪيو ته يارسول الله ﷺ انهن عورتن کي هي عذاب ڪهڙن ڪاهن جي ڪري ٿي رهيو هو؟ نبي ڪريم ﷺ فرمايو. جيڪا عورت پنهنجي مٿي جي وارن جي ذريعي جهنم ۾ لٽڪيل هئي ۽ ان جو دماغ باهه جي ڪري هنديءَ وانگر تهڪي رهيو هو اها عورت هئي جيڪا نامحرم مردن جي سامهون بي پرده ايندي ويندي هئي توهان ڏٺو هوندو ته جيڪا عورت بي پرده ٿئي ٿي عام طور تي ان جو مٿو کليل ٿئي ٿو جڏهن ته نامحرم مردن جي سامهون جهڙي طرح پٺي جسرو کي لڪائڻ ضروري آهي اهڙي طرح وارن کي به لڪائڻ

ضروري آهي. ان ڪري جيڪي عورتون بي پرده بازارن ۾ گھمنديون آهن اهي ان عذاب مان عبرت حاصل ڪن. هڪ ته دوزخ جي اندر هجڻ ڪيڏو وڏو عذاب آهي ۽ ان کان علاوه باهه جي ڪري دماغ ٽهڪڻ ان کان به وڏو عذاب آهي.

دنيا ۾ رب چاهي ڪريو:

هي دنيا ڪجهه ڏينهن جي زندگي آهي، انسان ان ۾ الله تعاليٰ جو حڪم مڃي ته اهو بهتر آهي. هڪ بزرگ جو ڏاڍو پيارو جملو آهي ته ”توهان دنيا ۾ رب چاهي ڪريو جنت ۾ من چاهي ڪجو.“ يعني دنيا جي ننڍڙي زندگي ۾ الله پاڪ جو چوڻ مڃو ۽ الله تعاليٰ جيڪو چاهي ٿو اهو ڪري ڏيکاريو ته پوءِ جنت ۾ اهو حاصل ڪجو جيڪو توهان جي دل چاهي ٿي. الله تعاليٰ اتي توهان جي هر جائز خواهش پوري فرمائيندو. هنن ٿورن ڏينهن جي زندگيءَ کان پوءِ آخرت جي هميشه واري زندگي اچڻي آهي، اتي وڃي من چاهي ڪرڻ وڏي نفعي وارو سودو آهي، پر جيڪڏهن دنيا ۾ ڪنهن من چاهي ڪئي ته ان جو وڏو عذاب ۽ وڏو وبال آهي، ان ڪري دنيا جي ڪجهه ڏينهن جي زندگيءَ خاطر پنهنجو پاڻ کي بي پرده رکڻ ۽ بي پرده گهر مان نڪرڻ ۽ نامحرم مردن جي سامهون بي پرده اچڻ وڃڻ ۽

پنهنجي مٿي کي کولڻ ان ۾ وقتي طور تي انسان کي
 ڪجهه آزادي محسوس ٿئي ٿي.
بي پردگي، ۽ آزاديءَ جو ڏوڪو:

پر حقيقت ۾ بي پردگيءَ ۾ نه آزادي آهي ۽ نه
 راحت و سکون بلڪ سکون جو ڏوڪو آهي، راحت جو
 ڏوڪو آهي، آزاديءَ جو ڏوڪو آهي، اگر واقعي بي پردگيءَ
 ۾ راحت هجي ها ته الله پاڪ پردي جو حڪم نه فرمائي ها.
 الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول ﷺ جيڪو حڪم ڏنو آهي،
 حقيقت ۾ ان ۾ راحت آهي، ان ئي ۾ عزت آهي، ان ئي ۾
 عفت آهي ان ئي ۾ پاڪدامني آهي. دنيا جي ڪجهه ڏينهن
 جي زندگي جي خاطر وڏي عذاب کي خريدڻ ڪا عقلمندي
 جي ڳالهه ناهي.

زبان درازي تي عذاب:

ٻئي عورت بابت فرمايو ته جيڪا عورت زبان
 سان جڪڙي تنگيل هئي اها اها عورت هئي جيڪا دنيا ۾
 زبان دراز هئي ۽ بداخلاق هئي ۽ پنهنجي مڙس سان
 وڙهندي هئي ۽ پنهنجي زبان جي ذريعي ناحق پنهنجي
 مڙس کي تنگ ڪندي هئي اهڙي عورت کي جهنم ۾ زبان
 جي ذريعي تنگيو ويندو، اهڙي طرح اگر ڪو مرد پنهنجي
 زال کي تنگ ڪندو ۽ پريشان ڪندو ان کي طعن ۽ مهڻا

ڏيندو ان کي ۽ ان جي ماء پيء کي گهٽ وڌ چوندو، اهڙو
مرد به گنهگار ٿيندو، ائين نه آهي ته عورتون جيڪڏهن
گناه ڪنديون ته پڪڙيون وينديون ۽ مرد آزاد آهن جيڪو
چاهين ڪندا رهن انهن کان پڇا نه ٿيندي، ائين نه آهي بلڪه
مرد اگر زبان جي ذريعي گناه ڪندا ته انهن جي پڪڙ به
ٿيندي.

ناپاڪ رهڻ ۽ چٽڻ تي عذاب:

ٺٽي عورت جنهن کي ان حال ۾ ڏٺو ته ان جا ٻئي
هٿ نراڙ سان ۽ ٻئي پير چاٽي، سان ٻڌل آهن ۽ ان کي
دوزخ جو عذاب ٿي رهيو آهي انهيءَ بابت فرمايو ته هي
اهي عورتون آهن جيڪي جنابت يعني تڙ کان پوءِ ۽
مخصوص ڏينهن گذرڻ کان پوءِ غسل جو اهم ڪارڻ ٿيون
ڪن ان سلسلي ۾ ڪوتاهي ۽ لاپرواهي ڪن ٿيون ۽ نه
صرف نماز ٺٽيون پڙهن بلڪه نماز تي چٽيون ڪن ٿيون

غسل ۾ لاپرواهي ڪرڻ:

ڪي عورتون غسل ڪرڻ ۾ گهڻي لاپرواهي ڪن
ٿيون جو غسل فرض ٿي ويو پر وقت تي غسل نه ڪرڻ
ڪري نماز قضا ٿي رهي آهي، ان ڪوتاهي، پر ڪيترائي
مرد به مبتلا آهن، خاص ڪري نوجوان مرد ۽ نوجوان
عورتون ان ۾ گهڻيون مبتلا آهن يا عين نماز جي وقت

اٿن ٿا پر غسل ۾ ايتري دير ڪن ٿا جو ان جي نتيجي ۾ ڪڏهن جماعت نڪري وڃي ٿي ۽ ڪڏهن نماز ئي قضا ٿي وڃي ٿي، ياد رکو غسل ۾ ايتري دير لڳائڻ جو ان جي ڪري جماعت نڪري وڃي يا نماز ئي قضا ٿي وڃي گناه آهي.

پاڪي ۽ جو وقت شروع ٿيڻ تي نماز فرض ٿي وڃي ٿي:

اهڙي طرح عورتن جا نماز نه پڙهڻ جا ڏينهن ٿين ٿا، انهن ڏينهن جي پوري ٿيڻ تي عورتون ان جو اهم ڪم ڪن ته جڏهن اهي ڏينهن ختم ٿيندا فوراً غسل ڪري نماز شروع ڪري ڇڏين، ڪجهه عورتون ان ۾ سستي ڪن ٿيون ۽ ڪيتريون ئي نمازون لاپرواهي ۾ قضا ڪري ڇڏين ٿيون، جڏهن ته انهن ڏينهن جي ختم ٿيڻ کان پوءِ هڪ نماز به ڇڏڻ جي اجازت ناهي، ايستائين جو ڪا عورت اهڙي وقت ۾ پاڪ ٿي جڏهن نماز جو وقت ختم ٿيڻ ۾ ايترو وقت باقي آهي جو هو، غسل ڪري تڪبير تحریم يعني الله اکبر چئي سگهي ٿي ته ان صورت ۾ به ان عورت تي ان وقت جي نماز فرض آهي. پر اڄ ڪلهه عورتن جو هي حال آهي جو جيڪڏهن عورتون رات جو پاڪ ٿي وڃن ٿيون پر ان جي باوجود به ڏينهن جو غسل نٿون ڪن. عورتن کي گهرجي ته ان مسئلي کي چڱي طرح سمجهي

وٺن ۽ گهڻي فڪر سان ان مسئلي تي عمل ڪن. ان جي پوري تفصيل بهشتي زيور ۾ موجود آهي. اتي ان مسئلي کي پڙهي سمجهي وٺن. اگر سمجهه ۾ نه اچي ته ڪنهن عالم کان سمجهن، ان کان علاوه ”تحفة خواتين“ ۾ به حضرت مولانا عاشق الاهي صاحب رحمة الله عليه ان مسئلي کي چڱي طرح بيان فرمايو آهي، اتي ڏسي وٺن.

ناجائز تعلقات تي عذاب:

چوٿين عورت جنهن کي پاڻ ڪريم ﷺ جن ڏٺو اها ڇاتي جي سهارِي جهنم ۾ ٽنگيل هئي. پاڻ ﷺ جن فرمايو ته هيءُ اها عورت هئي جيڪا دنيا ۾ نامحرم مردن سان ناجائز تعلق رکندي هئي، توهان ڄاڻو ٿا انهن ناجائز تعلقات جو اصل سبب بي پردگي آهي جتي بي پردگي ٿئي ٿي اتي ٻين مردن سان ناجائز تعلقات به قائم ٿي وڃن ٿا، هي وڏي وبال ۽ عذاب جي شيءِ آهي. الله تعاليٰ تمام عورتن کي ان کان محفوظ رکي. آمين

ڪوڙ ۽ چغلي تي عذاب:

پنجين عورت جنهن کي پاڻ ﷺ جن ان حال ۾ ڏٺو جو ان جو منهن ته سوئر جهڙو ۽ باقي جسر گڏھ وانگر ۽ ان کي هزارين قسمن جا عذاب ٿي رهيا هئا. انهيءَ بابت فرمايو ته هيءُ اها عورت هئي جيڪا دنيا ۾ ڪوڙ

ڇفلي جي حقيقت:

ڇفليءَ ۾ هي ٿئي ٿو ته هڪ شخص ڪا ڳالهه نه ڪئي پر هن وڃي پئي ڪي اها ڳالهه چئي ته فلاڻو تنهنجي بابت هي چئي ٿو. اسان وٽ تحقيق ڪرڻ جو رواج ناهي، بس جيڪا ڳالهه ٻڌي سون اها پٿر تي ليڪ وانگر آهي ۽ اهو شخص جنهن بابت اها ڳالهه چئي وئي اهو جيڪڏهن قسر ڪئي به چئي ته مون اها ڳالهه ناهي چئي پوءِ به سندس ڳالهه ٿي مڃي وڃي. جڏهن ٻنهي طرفن جون ڳالهيون هتي کان هتي. هتي کان هتي ٿينديون ته ان ۾ ڪوڙ به هوندو ڇفلي به هوندي ۽ غيبت به هوندي. جنهن جي نتيجي ۾ لڙائي، جهڳڙو ۽ نا اتفاقيون پيدا ٿينديون. جيڪڏهن مرد ۽ عورتون پئي انهن ٻنهي گناهن کان بچ ٿي سڄي توبه ڪن ته اڌ کان وڌيڪ اسان جي گهرن مان فساد ختم ٿي وڃي، گهرن مان نا اتفاقي ختم ٿي وڃي ۽ گهرن ۾ چين، سکون ۽ آرام راحت ٿي وڃي.

حسد ڪرڻ ۽ احسان جتانن تي عذاب:

جهين عورت جنهن کي پاڻ ﷺ ان حال ۾ ڏٺو جو ان جو جسڙ ڪٽي جيان هو، ان جي وات ۾ باهه داخل ٿي رهي هئي ۽ ڪاڪوس جي رستي کان ٻاهر نڪري رهي هئي ۽ ان کي جهنڊ جا گرز هنيا پئي ويا هي، اها

عورت هئي جيڪا دنيا ۾ ٻين تي احسان ڪري احسان جتلائيندي هئي ۽ ٻين جي شين تي حسد ڪندي هئي. هي ٻئي شيون اهڙيون آهن جو چاهي مردن ۾ موجود هجن يا عورتن ۾ انهن سڀني جي لاءِ وبال جو سبب آهن. هر مسلمان مرد ۽ عورت کي گهرجي ته هو احسان جتلائڻ کان بچي ۽ حسد ڪرڻ کان بچي.

حسد جي حقيقت:

حسد جو مطلب هي آهي ته هڪ شخص ٻئي وٽ ڪا نعمت ڏسي. مثال جي طور هڪ شخص کي الله تعاليٰ خاص درجو عطا فرمايو آهي يا مال عطا فرمايو آهي يا دين و دنيا جي اعتبار سان ڪا ٻئي نعمت عطا فرمائي آهي هاڻ ڪو ان نعمت کي ڏسي ڪري دل ۾ سٽي ۽ پڇي ۽ دل ۾ هيءَ تمنا ڪري ته ڪنهن طرح اها نعمت هن کان ڪسجي مون کي ملي وڃي يا مون کي ملي يا نه ملي پر هن وٽ اها نعمت نه رهي، ان جو نالو ”حسد“ آهي. مثلاً ڪنهن جا ڪپڙا ڏسي حسد ڪرڻ يا زيور ڏسي حسد ڪرڻ يا ان ڳالهه تي حسد ڪرڻ ته ان وٽ ايڏي سٺي ڳاڏي ڪٿان اچي وئي ان وٽ ايڏو عمدو گهر ڪٿان آيو يا ان کي ايڏو سٺو رشتو ڇو مليو. خلاصو هي ته ڪنهن کي به ڪا نعمت ملي، هاڻ ٻيو شخص چاهي اهو مرد هجي يا عورت اهو پنهنجي دل

پر ان نعمت کي ڏسي هي خواهش ڪري ته ڪنهن طرح اها نعمت هن کان ڪسجي وڃي چاهي مون کي ملي يا نه ملي اهو حسد آهي جيڪو ناجائز ۽ حرام آهي.

حسد جو علاج:

جيڪڏهن ڪنهن کي پنهنجي دل ۾ حسد محسوس ٿئي ته ان جو علاج هيءَ آهي ته الله تعاليٰ کان هيءَ دعا ڪري ته اي الله تو جيڪا نعمت هن کي عطا فرمائي آهي ان نعمت ۾ ان جي لاءِ برڪت ۽ ترقي عطا فرما ۽ مون کي به پنهنجي فضل سان اهڙي نعمت عطا فرما جهڙي طرح تو هن کي ڪرم فرمايو مون تي به پنهنجو ڪرم فرما. ۽ ان دعا جي برڪت سان ان شاء الله حسد جي بيماري ختم ٿي ويندي.

الله تعاليٰ جي تقسيم تي اعتراض:

حسد ۾ درحقيقت الله تعاليٰ جي تقسيم تي اعتراض ٿئي ٿو. ڇو ته انسان کي جيڪا نعمت ملي ٿي اها الله تعاليٰ جي تقسيم سان ملي ٿي. قرآن ڪريم ۾ ارشاد آهي

لَمَّا كَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيثَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا سَوَّاهُ زَكْرًا: 32

ترجمو: يعني اسان دنيا جي زندگيءَ ۾ انهن ۾ انهن جي معيشت تقسيم ڪري ڇڏي آهي.

ان ڪري جنهن شخص کي الله تعاليٰ جيڪا نعمت ڏني آهي اها پنهنجي حڪمت ۽ قدرت ۽ فضل سان ڏني آهي. جيڪڏهن ڪنهن کي ڪا عزت ملي يا درجو مليو يا مال مليو يا اولاد مليو يا گهر مليو اهو سڀ الله جي طرفان مليو آهي ۽ جڏهن الله جي طرفان مليو آهي ته اسان ان تي اعتراض ڪرڻ وارا ڪير آهيون ۽ هي آرزو ڪرڻ وارا ڪير آهيون تنهن کان اها نعمت ڪسجي وڃي. ان جو مطلب هي آهي ته الله تعاليٰ ان کي ڏيڻ چاهي ٿو ۽ اسين ڇڻڻ چاهيون ٿا. ان ڪري هي حسد ڪرڻ اصل ۾ الله تعاليٰ جي تفسير تي اعتراض ڪرڻ آهي ۽ الله پاڪ جي تفسير تي اعتراض ڪرڻ وڏو سخت گناهه آهي ان ڪري حسد کان بچڻ گهرجي. مرد ۽ عورت ٻنهي کي ان گناهه کان بچڻ ضروري آهي.

احسان جتلائڻ گناهه آهي:

پيو گناهه جيڪو حديث پاڪ ۾ بيان فرمايو: اهو آهي احسان جتلائڻ. هي هرڪو ڄاڻي ٿو ته جيڪڏهن ڪو ڪنهن ٻي شخص کي ڪا شيءِ ڏي ۽ ڏيڻ کان پوءِ وري ان کي هيئن چئي ته اسان توکي هيءُ شيءِ ڏني آهي اهو احسان جتلائڻ آهي جيڪو وڏو گناهه آهي اسان جي معاشري ۾ اهو گناهه به موجود آهي، خاص ڪري هي گناهه انهن

ماڻهن ۾ گهڻو هوندو آهي جيڪي رسر و رواج جي پيروي ڪندي ٻين کي تحفا ۽ هدايا ڏين ٿا يا ڏيکاءَ جي لاءِ تحفو ۽ هدايا سوکڙيون ڏين ٿا جنهن جو مطلب هي آهي ته انهن اهو تحفو يا سوکڙي الله تعاليٰ جي لاءِ نه ڏنو ۽ جڏهن الله تعاليٰ جي لاءِ نه ڏنو ته ڏيڻ وقت هيءَ نيت ٿي ته جڏهن اسان هن کي تحفو ڏنو آهي ته ان جو بدلو به اسان کي ملڻ گهرجي هاڻ جيڪڏهن بدلو نه مليو يا تحفي جي مقابلي ۾ گهٽ مليو ته ان تحفي تي احسان جتائيندا ته ڀائو! اسان هن کي هي ڏنو سندس ضرورت مهل اسان سندس هيءَ خدمت ڪئي پر هو ته نه اسان سان ملڻ آيو ۽ نه ئي اسان کي ڪجهه ڏنائين، بس کائي ويهي رهيو، ڏيڻ جو ته نالوئي نٿو وٺي هي وڏو ڪنجوس آهي. اهي ڳالهون احسان جتائڻ ۾ شامل آهن ۽ ناجائز و حرام آهن.

سنو سلوڪ ۽ هديو تحفو الله تعاليٰ لاءِ ڏيو:

ان ڪري جيڪڏهن ڪنهن سان سنو سلوڪ ۽ سنو ورتاءُ ڪرڻو آهي يا ڪنهن کي ڪو هديو يا تحفو ڏيڻو آهي ته صرف الله تعاليٰ لاءِ ڏيو نه ته نه ڏيو ان ڪري جو هديو ڏيڻ ڪو فرض يا واجب نه آهي. الله تعاليٰ جي لاءِ ڏيڻ جو مطلب هي آهي ته اسان ان جو بدلو الله تعاليٰ کان وٺڻ جي نيت ڪريون ۽ اهو اجر و ثواب آهي ۽ جڏهن الله

تعالیٰ جي لاءِ ۽ اجر و ثواب جي اميد تي ڏئي رهيا آهيون ته پوءِ ڪنهن کان ان جي بدلي جي اميد نه رکڻ گهرجي هاڻ چاهي اهو ڏئي يا نه ڏئي، گهٽ ڏئي يا وڌيڪ ڏئي اسان کي ان سان ڪو مطلب نه هئڻ گهرجي، ان ڪري ڪنهن سان سٺو ورتاءُ ڪري سٺو سلوڪ ڪري ۽ ڪنهن کي هديو ۽ تحفو ڏئي هميشه لاءِ وساري ڇڏڻ گهرجي ۽ جڏهن ڏيڻ وقت الله تعالیٰ جي لاءِ نيت هوندي ته ان جو بدلو نه ملڻ تي ڪو اعتراض به نه ٿيندو ۽ جڏهن اعتراض نه ٿيندو ته احسان جتائڻ جي نوبت به نه ايندي ان ڪري جيڪڏهن ڪنهن تي احسان جتايو ويو آهي ته هو ان گناهه کان توبه ڪري ۽ آئنده ان گناهه کان بچي بهرحال جيڪا عورت احسان ڪري احسان جتائڻ واري هوندي ۽ جيڪا عورت ٻين جي نعمت تي حسد ڪرڻ واري هوندي اهڙي عورت جو عذاب هن حديث ۾ بيان ڪيو ويو آهي.

خلاصو:

هن حديث ۾ ڇهن قسمن جي عورتن تي عذاب جو بيان آهي جنهن مان پهرين قسم جي عورت اها آهي جيڪا بي پرده ٿي نامحرم مردن جي سامهون اچي وڃي ٿي ان ڪري عورتن لاءِ نامحرم مردن کان پردو ڪرڻ ضروري آهي گهر جي اندر به ۽ گهر کان ٻاهر به، خاص ڪري جڏهن

ڪا عورت ڪنهن ضرورت سان ٻاهر نڪري ته ان کي شرعي پردو ڪري
نڪرڻ گهرجي، بي پردو نڪرڻ گناه آهي.

گهرجي هردن ۽ عورتن کي پردو ڪرڻ تي اڀاريو:

مرد جي به هيءَ ذميداري آهي ته هو پنهنجي گهر
جي عورتن کي الله تعالى جي هن حڪم تي عمل ڪرڻ
تي آماده ڪرڻ جي ڪوشش ڪري. نرميءَ سان انهن کي
سمجهائي ۽ ان موضوع تي جيڪي ڪتاب ڇپيل آهن انهن
جي مطالعي سان به الله تعالى ۽ ان جي رسول ﷺ جو
حڪم آسانيءَ سان معلوم ٿي سگهي ٿو، پوءِ انشاءَ الله
عمل ڪرڻ جو جذبو به پيدا ٿيندو، چنانچہ حضرت مولانا
عاشق الاهي صاحب بلند شهري رحمة الله عليه جن جو
ڪتاب ”شرعي پردو“ ۽ ٻيو ڪتاب ”پردہ شرعي کي چهل
حديث“ آهي. حضرت مولانا نور احمد صاحب رحمة الله
عليه جن جو لکيل آهي. هي ڪتاب يا ته پڙهي عورتن کي
پڌائجي يا عورتون پاڻ مطالعو ڪن. آهسته آهسته ان حڪم
تي عمل ڪرڻ جو فڪر ڪن ۽ ڪوشش ڪن ۽ همت ڪري
وڪ اڳتي وڌائين ۽ شرعي پردي جو اهم ڪم ڪن. الله
تعالى پنهنجي فضل سان تمام مسلمان عورتن کي بي
پردگيءَ جي گناه کان بچڻ جي توفيق عطا فرمائي. آمين
و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين.

• اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ

مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ

عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَسِيدٌ

مَجِيدٌ • اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى

إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ

حَسِيدٌ مَجِيدٌ •

نوٽ: براءِ ڪرم

هن ڪتابڙي کي

پڙهي احتياط سان

رڪويا پڙهڻ لاءِ

ڪنهن پئي مڃي

ٿيو ضايع نا

ڪريو!

رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم

تکلیف و صورت

حضرت مولانا مفتی عبدالرزاق سکروی
مدظلہ

مکتبہ دارالعلوم اسلامیہ ہالا

مکتبہ الاسلامیہ کراچی

ماہ صفر

جاہلانہ خیالات

حضرت مولانا مفتی
عبدالرزاق صاحب سکروی مدظلہ

مکتبہ دارالعلوم اسلامیہ ہالا

مکتبہ الاسلامیہ کراچی

**تقسیم وراثت
جی اہمیت**

حضرت مولانا مفتی عبدالرزاق صاحب
مدظلہ

مکتبہ دارالعلوم اسلامیہ ہالا

مکتبہ الاسلامیہ کراچی

**اختلاف رحمت آہی
فرقہ بندی حرام آہی**

مفتی اعظم پاکستان
حضرت مولانا مفتی عبدالرزاق صاحب
مدظلہ

مولانا حفی نواز صاحب

مکتبہ دارالعلوم اسلامیہ ہالا

چینڈو سرورہ پرتنگ ایجنسی درگاہ روڈ ہالا نیو
فون نمبر: 0333-2851185